

Växtsätt vanligen upprätt, låga – medelhöga, 1- 1,5 m. Kan bilda rikligt med rotskott.

Blad något läderartade, avlångt äggrunda. Bladen ofta hängande ("taxöron").

Taggar ofta få och lossar lätt. Skotten är ibland mer knottriga än taggiga.

Blommor ofta tätt fyllda, ibland med tydliga "kvarter" i blomman. Blomfärg rosa – röda och mörkt lila nyanser. Apotekarrosen och 'Rosa Mundi' är exempel på sorter med halvfyllda blommor. Rent vita sorter saknas.

Anm. En av de äldsta och största kulturrosgrupperna över huvud taget. Det har funnits ett par tusen sorter. Kallades förr ofta för "Provinsrosor".

'Officinalis' - apotekarros

'Aimable Ami'

'Tuscany Superb'

Växtsätt Medelhöga-höga, ofta med utbredd bågböjda grenar.

Blad varierande men ofta tunna och matta

Taggar talrika. Blandade stora och små, raka och böjda. Borsttaggar talrika.

Taggar finns ofta långt upp på skotten, även på blomskott.

Blommor ofta i rosa nyanser. Ofta hängande. Blomman kan vara lite platt eller ibland välvande ('Blush Damask'). Hos vissa sorter bildar de inre kronbladen en hård "knapp". Pistillerna kan ibland bilda ett tydligt grönt öga i mitten av blomman. Doft stark.

Anm. Det är framför allt rosor ur den här gruppen som används till framställning av rosenolja.

'Blush Damask'

'Erik'

Lär dig känna igen de vanligaste klassiska rosgrupperna **Alba-Gruppen**

PROGRAMMET FÖR
ODLAD MÅNGFALD

Växtsätt stora och högt bågböjda buskar, ofta runt 2 m höga.

Blad stora med typisk blågrön nyans.

Taggar stora och böjda. Enstaka sorter, t.ex. 'Mme Plantier', är näst intill taggfria.

Blommor Vanligen halvfulla – fulla i vita eller ljusrosa nyanser. En sort - 'Gudhem' - avviker genom att endast ha fem kronblad. Blommorna har stark, god gammalrosdoft. Blombotten kan vara avsmalnande slank ('Alba Maxima') – mycket kraftig med borsttaggar på ('Maiden's Blush').

Återblomning under hösten kan förekomma.

'Alba Maxima' – vit bondros

'Maiden's Blush'

'Alba Suaveolens'

Växtsätt vekt med ofta bågböjda grenar. Ofta stora buskar med glest bladverk.

Blad stora med runda eller trubbiga, glost placerade småblad.

Taggar talrika och olikstora, ofta böjda.

Blommor stora, bolllika och tunga. Tynger ner grenverket. Rosa, mörkt rosa och vita nyanser. Hos vissa sorter bildas ett grönt öga i mitten.

Anm. Det är 'Major' som ofta förekommer i holländsk blomstermåleri. Rosen har därför kallats "Rose de Peintres".

Ang. "mossrosor"

Centifolia Muscosa-Gruppen

Rosor som får mossliknande bildningar på blomskåft, blombotten och foderblad kallas mossrosor. Dessa har ofta sammanförts i Centifolia Muscosa-Gruppen (en "systergrupp" till Centifolia-Gruppen) men enskilda sorter kan ha närmare släktskap med t.ex. Gallica- och Bourbongrupperna.

Den kanske vanligaste äldre mossrosen, 'Communis', är dock en mutant av 'Major' här intill och är således en riktig Centifolia Muscosa-ros.

'Major' - mormorsros

'Major' - mormorsros

Växtsätt upprätt – högt bågböjt. Höjd relativt varierande beroende på sort. Många egenskaper liknar pimpinellrosornas.

Blad vanligen bestående av många småblad, pimpinellroslika. I södra delarna av landet ofta angripna av svartfläcksjuka.

Taggar och borsttaggar talrika, mestadels smala och raka.

Blommor vanligen halvfyllda-fyllda i ljust till mer mättat gula nyanser. Sorten 'Persiana' är starkt svavelgul. Särpräglad hartslik doft. Blombottnar med eller utan borsttaggar beroende på sort. Bildas nypor är dessa vanligen mörka

'Williams Double Yellow' (har kal blombotten)

'Harison's Yellow' (har bortstaggat på blombotten)

'Persiana' – persisk gulros

Växtsätt lågt –medelhögt –högt beroende på sort och växtplats. Producerar rikligt med rotskott.

'Poppius' avviker genom att vara större i alla avseenden än övriga sorter.

Blad sammansatta av många, påfallande små småblad, ibland uppvikta utmed mittnerven.

Taggar och borsttaggar mycket talrika, vanligen smala och raka.

Blommor dubbla – halvfulla - fulla i vita till rosa - mörkt rosa nyanser. Vissa sorter flammiga och marmorerade.

Tidig blomning, ibland redan i slutet av maj i södra sverige. Nypon kan vara mycket mörka-svarta.

Anm.

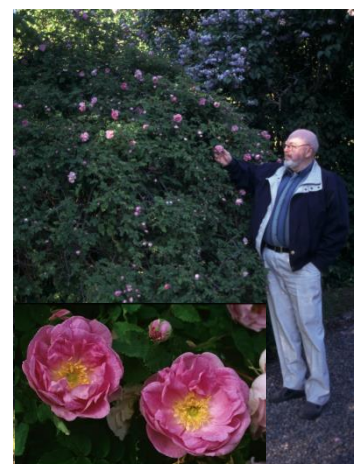
En av de mest spridda rosgrupperna i Norden – finns på alla typer av jordar och i alla klimatzoner.

'Finlands vita' ('Plena')

'Husmorrose'

'Poppius'

Växtsätt medelhöga – höga. Relativt slanka bågböjda grenar.

Blad något läderartade, matta –svagt glönsande med tydligt sågad kant och iögonfallande tydliga bladnerv.

Taggar variera från få till talrika. Olikstora.

Blommor i rosa till röda nyanser. Dubbla – halvfulla - fulla. På 'Agatha' är blomman karaktäristiskt "rufsigt" och har en kraftig blombotten med markerad midja.

Anm. En till antalet sorter liten rosgrupp men med ett två mycket vanligt förekommande sorter.

'Frankfurt'

'Agatha'

Lär dig känna igen några vanliga klassiska rosgrupper **Bourbon-Gruppen**

Växtsätt rikt förgrenad och tät. Flera sorter uppträder som klätterrosor.

Blad med medelstora till stora småblad, matta – glänsande, relativt släta, något läderartade. Småbladen överlappar ibland varandra vilket gör att bladet kan se lite "hoptryckt" och vridet ut. —————>

Taggar varierande.

Knoppar ofta rundade-klotrunda med korta foderblad

Blommor i rosa, mörkrosa – röda nyanser. Kronblad hos flera sorter med påfallande ljus/"silvrig" utsida.

Doft medelstark - stark

'Great Western'

